

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

21 päivänä kesäkuuta 2018*

Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 2009/147/EY – Luonnonvaraisten lintujen suojeleminen – Elävien yksilöiden pyydystäminen ja hallussa pitäminen – Peippolajeihin kuuluvat yksilöt – Kielto – Kansallinen poikkeusjärjestelmä – Jäsenvaltioiden oikeus poikkeuksen myöntämiseen – Edellytykset

Asiassa C-557/15,

jossa on kyse SEUT 258 artiklaan perustuvasta jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 30.10.2015,

Euroopan komissio, asiamiehinään K. Mifsud-Bonnici ja C. Hermes, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Maltan tasavalta, asiamiehenään A. Buhagiar, avustajinaan J. Bouckaert, avocat, ja L. Cassar Pullicino, avukat,

vastaajana,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Bay Larsen (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. Malenovský, M. Safjan, D. Šváby ja M. Vilaras,

julkisasiamies: E. Sharpston,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 15.2.2017 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 26.7.2017 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

- 1 Euroopan komissio vaatii nyt käsiteltävällä kanteellaan unionin tuomioistuinta toteamaan, että Maltan tasavalta ei ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30.11.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY (EUVL 2010, L 20, s. 7) 5 artiklan a ja e alakohdan ja 8 artiklan 1 kohdan, yhdessä liitteessä IV olevan a kohdan kanssa, ja luettuina yhdessä tämän direktiivin 9 artiklan 1 kohdan kanssa, säännösten mukaisia velvoitteitaan, kun se on hyväksynyt poikkeusjärjestelmän, jossa sallitaan seitsemän luonnonvaraisen peippolajin (peippo *Fringilla coelebs*, hemppo *Carduelis cannabina*, tikli *Carduelis carduelis*, viherpeippo *Carduelis chloris*, nokkavarpunen *Coccothraustes coccothraustes*, keltahemppo *Serinus serinus* ja vihervarpunen *Carduelis spinus*) yksilöiden elävänä pyydystäminen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 2 Direktiivin 2009/147 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 1 artiklassa tarkoitettujen lintulajien kantojen ylläpitämiseksi sellaisella tasolla, joka vastaa erityisesti ekologiaa, tieteellisiä ja sivistyksellisiä vaatimuksia ottaen huomioon taloudelliset ja virkistykseen liittyvät vaatimukset, taikka näiden kantojen mukauttamiseksi tähän tasoon.”

- 3 Kyseisen direktiivin 5 artiklan a ja e alakohdan sanamuoto on seuraava:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava, kuitenkin rajoittamatta 7 ja 9 artiklan soveltamista, kaikkien 1 artiklassa tarkoitettujen lintulajien yleisen suojelujärjestelmän luomiseksi tarvittavat toimenpiteet, joilla kielletään erityisesti

a) kyseisten lintujen tahallinen tappaminen tai pyydystäminen käytetystä menetelmästä riippumatta;

--

e) sellaisten lintulajien hallussa pitäminen, joiden metsästäminen ja pyydystäminen ei ole sallittua.”

- 4 Kyseisen direktiivin 7 artiklan 1 ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tämän direktiivin liitteessä II lueteltujen lajien kantojen koon, maantieteellisen levinneisyyden ja lisääntymisnopeuden takia koko yhteisössä niitä voidaan metsästää kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lajien metsästys ei vaaranna suojelutoimenpiteitä niiden levinneisyysalueella.

--

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että metsästys, tarvittaessa haukkametsästys mukaan lukien, harjoitettuna voimassa olevien kansallisten toimenpiteiden mukaisesti vastaa kyseisten lintulajien järkevän hyödyntämisen ja ekologisesti tasapainoisen sääntelyn periaatteita ja että tämä käytäntö näiden lajien ja etenkin muuttavien lajien kantojen osalta on sopusoinnussa 2 artiklasta seuraavien toimenpiteiden kanssa.

Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että metsästystä koskevan lainsäädännön alaisia lajeja ei metsästetä pesimisaikana eikä eri lisääntymis- ja poikastenkasvatusvaiheissa.

Kun on kyse muuttavista lajeista, jäsenvaltioiden on huolehdittava erityisesti siitä, että metsästyslainsäädännön alaisia lajeja ei metsästetä niiden lisääntymiskauden aikana tai niiden palatessa pesimisalueilleen.

--”

5 Tämän tuomion 1 kohdassa mainitut seitsemän luonnonvaraista peippolajia eivät sisälly direktiivin 2009/147 liitteeseen II.

6 Direktiivin 2009/147 8 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Siltä osin kuin on kyse tässä direktiivissä tarkoitetusta lintujen metsästyksestä, pyydystämisestä ja tappamisesta, jäsenvaltioiden on kiellettävä kaikkien sellaisten erityisesti liitteessä IV olevassa a kohdassa lueteltujen välineiden, laitteiden ja menetelmien käyttö, joilla laajamittaisesti tai valikoimattomasti pyydystetään tai tapetaan lintuja tai joilla saatetaan paikallisesti hävittää jokin laji.”

7 Tämän direktiivin liitteessä IV olevan a kohdan neljännessä luetelmakohdassa luetellaan seuraavat välineet:

”– verkot, loukut, myrkkyy- ja nukutusyötit”.

8 Mainitun direktiivin 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltiot voivat, jollei muuta tyydyttävää ratkaisua ole, poiketa 5–8 artiklasta seuraavin perustein:

--

c) salliakseen tiukasti valvotuissa oloissa ja valikoivasti tiettyjen lintujen pienien määrien pyydystämisen, hallussa pitämisen tai muuten asiallisen hyötykäytön.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa poikkeuksissa on mainittava:

a) lajit, joita poikkeukset koskevat;

b) pyydystämistä tai tappamista varten hyväksytyt välineet, laitteet ja menetelmät,

c) vaaratekijät sekä ne ajalliset ja paikalliset olot, joissa näitä poikkeuksia voidaan myöntää;

d) viranomaisen, joka on valtuutettu ilmoittamaan, että vaaditut edellytykset täytetään, ja joka päättää, missä laajuudessa ja kuka saa käyttää mitään välineitä, laitteita ja menetelmiä;

e) suoritettavat tarkastukset.

--”

Maltaan oikeus

Luonnonvaraisten lintujen suojelua koskevat säännöt

9 Oikeudellinen huomautus 79 (legal notice 79), joka on annettu 29.3.2006, sisältää luonnonvaraisten lintujen suojelua koskevat säännöt, ja se on pääasiallinen säädös, jolla direktiivin 2009/147 on saatettu osaksi Maltaan lainsäädäntöä (jäljempänä luonnonvaraisten lintujen suojelua koskevat säännöt).

- 10 Erityisesti luonnonvaraisten lintujen suojelua koskevien sääntöjen 9 §:llä saatetaan direktiivin 2009/147 9 artikla osaksi kansallista lainsäädäntöä ja siinä vahvistetaan poikkeuksien arviointimenettelyn edellytykset. Tässä 9 §:ssä säädetään myös yksityiskohtaisesta päätöksentekomenettelystä, jota on sovellettava tällaista poikkeusta arvioitaessa, ja tämä menettely kattaa Maltan ornitologisen komitean (jäljempänä ornitologinen komitea) suorittaman pakollisen tutkimuksen.
- 11 Luonnonvaraisten lintujen suojelua koskevien sääntöjen 10 §:ssä säädetään ornitologisen komitean tehtävistä. Tehtävänä on muun muassa tämän 10 §:n 6 kohdan c alakohdan mukaan ”antaa suosituksia ministerille 4, 5, 6, 7, 18 ja 21 §:stä tehtävien poikkeusten myöntämisestä” ja ”varmistaa säännöllisesti, että tällaisen luvan tai tällaisten lupien myöntämisen edellytykset täyttyvät edelleen”. Tämän saman kohdan neljännessä edellytyksessä vahvistetaan yksityiskohtaisesti ympäristöstä, kestävästä kehityksestä ja ilmastonmuutoskysymyksistä vastaavan ministerin (jäljempänä ministeri) toimivalta päättää ornitologisen komitean suosituksia tutkiessaan poikkeusten myöntämisestä sekä hänen velvollisuudestaan ilmoittaa kirjallisesti päätöksensä perusteet, mikäli päätös eroaa huomattavasti ornitologisen komitean suosituksista.
- 12 Luonnonvaraisten lintujen suojelua koskevien sääntöjen 27 §:ssä säädetään siitä, miten näiden sääntöjen noudattamatta jättämisestä on käsiteltävä, ja säädetään näihin poikkeuksiin liittyviä rikkomuksia koskevista seuraamuksista, jotka voivat olla vähintään 500 euron suuruinen sakko yhdistettynä välittömään erityisluvan peruuttamiseen, 15 000 euron suuruinen sakko yhdistettynä kahden vuoden vankeusrangaistukseen, näiden sääntöjen mukaisesti myönnettyjen lupien lopullinen peruuttaminen sekä rikoksella saadun edun konfiskaatio.

Puitesäännöt

- 13 Oikeudellisessa huomautuksessa 253 (legal notice 253), joka on annettu 15.7.2014, säädetään kehys poikkeukselle, joka mahdollistaa peippolajien yksilöiden elävänä pyydystämisen tiettyinä ajanjaksona syksyllä (jäljempänä puitesäännöt).
- 14 Puitesääntöjen 3 §:ssä säädetään seuraavaa:
- ”Peippoja saa pyydystää perinteisten verkkojen (clap-nets) avulla, kun tarkoituksena on niiden pitäminen vankeudessa, muun muassa messuilla ja näyttelyissä käyttöä ja kasvatusta varten, ja/tai käyttö elävinä houkutuslintuina, vain näissä säännöissä säädettyjen edellytysten mukaisesti. – –”
- 15 Tässä 3 §:ssä määritellään tietyt clap-nets-verkkoja, pyydystettyjen lintujen rengastusta ja lintujen vähimmäiskokoa koskevat edellytykset.
- 16 Puitesääntöjen 4 §:ssä säädetään seuraavaa:
- ”– – peippolajien yksilöiden elävänä pyydystämiseen varattu syyskausi käsittää enintään seitsemänkymmentäkolme (73) päivää saman vuoden, jonka osalta ministeri voi päättää mahdollisesta peippolajien yksilöiden elävänä pyydystämiseen varatun syyskauden avaamisesta julkaisemalla ilmoituksen virallisessa lehdessä, loka- ja joulukuun välisenä aikana:
- edellyttäen, että avatessaan peippolajeihin kuuluvien yksilöiden elävänä pyydystämiseen varatun syyskauden ministeri päättää, ettei – – direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua muuta tyydyttävää ratkaisua ole, ja ottaa huomioon kyseisten lajien kantojen säilymisen tyydyttävällä tasolla samoin kuin liitteessä II vahvistetut enimmäisraja-arvot;

edellyttäen lisäksi, että määrittäessään peippon elävänä pyydystämiseen varatun syyskauden keston ministeri vahvistaa kullekin peippolajille kausikohtaisen kokonaispyydystysrajoituksen ja kullekin luvalla yksilöllisen kausikohtaisen pyydystysrajoituksen ja päättää myös, vahvistetaanko kullekin luvalla kyseisellä peippon elävänä pyydystämiseen varatulla syyskaudella sallittava yksilöllinen päiväkohtainen pyydystysrajoitus.”

- 17 Puitesääntöjen 8 § koskee valvontatoimia peippon elävänä pyydystämistä koskevalla pyydystyskaudella. Siinä säädetään poliisin paikan päällä tehtävistä tarkastuksista ja säädetään tätä tehtävää hoitamaan vähintään seitsemän poliisia jokaista 1 000 myönnettyä lupaa kohti.
- 18 Puitesäännöt sisältävät liitteen I, jossa on luettelo kyseessä olevista seitsemästä peippolajista.
- 19 Puitesääntöjen liite II kuuluu seuraavasti:

”Määrittäessään niiden peippon kokonaismäärän, jotka voidaan pyydystää elävinä tähän tarkoitukseen varatun syyskauden aikana, ministeri vahvistaa kokonaispyydystysrajoituksen, joka on alle 1 prosentti kunkin lajin viitekannan kokonaisvuosikuolleisuudesta Euroopan unionin alueella tarkastettuja renkaita koskevien uusimpien käytettävissä olevien tieteellisten tietojen perusteella.

Peippon elävänä pyydystämistä koskevaan poikkeukseen sovellettava enimmäispyydystysrajoitus ei saa missään tapauksessa ylittää seuraavia määriä:

Kansalliset lajikohtaiset pyydystysrajoitukset

Hemppo 12 000

Tikli 800

Viherpeippo 4 500

Vihervarpunen 2 350

Nokkavarpunen 500

Peippo 5 000

Keltahemppo 2 350

Ministeri tarkistaa ja ajantasaisesti näitä enimmäismääriä virallisessa lehdessä julkaistavalla ilmoituksella ottaen huomioon kyseisten seitsemän lajin suojeluaseman ja lajien kannan säilymisen tyydyttävällä tasolla.”

Vuoden 2014 ilmoitus

- 20 Oikeudellisen huomautuksen 250 (legal notice 250), joka on annettu 15.7.2014 ja joka koskee luonnonvaraisten lintujen suojelusta annettuja sääntöjä ja joka sisältää peippon elävänä pyydystämiseen varattua syyskautta 2014 koskevaan poikkeukseen liittyvän ilmoituksen (jäljempänä vuoden 2014 ilmoitus), 3 §:ssä säädetään seuraavaa:

” – vuonna 2014 peippolajeihin kuuluvien yksilöiden elävänä pyydystämiseen varattu syyskausi, jäljempänä ’yksilöiden elävänä pyydystämiseen varattu syyskausi’, vahvistetaan seuraavasti:

Hemppojen, tiklien, viherpeippon, vihervarpusten, nokkavarpusten, peippon ja keltahemppojen elävänä pyydystämisen alkaa 20.10.2014 ja päättyy 31.12.2014.”

- 21 Vuoden 2014 ilmoituksen 5 §:n 1 kohdan mukaan yksilöiden elävänä pyydystämiseen varattun syyskauden yleiset pyydystysrajoitukset vastaavat puitesääntöjen liitteessä II olevia rajoituksia.
- 22 Vuonna 2014 annetun oikeudellisen ilmoituksen 250 5 §:n 2 kohdassa todetaan, että vuoden 2014 elävänä pyydystämiseen varattua syyskautta koskevassa luvassa määritetään elävänä pyydystämistä koskevan kauden pyydystysrajaksi kymmenen peippoa kutakin syksyn elävänä pyydystämistä koskevaa lupaa kohti tai tämän alittava lukumäärä, joka on pyydystetty ennen kauden päättymistä.

Vuoden 2015 ilmoitus

- 23 Oikeudellisen huomautuksen 330 (legal notice 330), joka on annettu 16.10.2015 ja joka koskee luonnonvaraisten lintujen suojelusta annettuja sääntöjä ja joka sisältää peippon elävänä pyydystämiseen varattua syyskautta 2015 koskevaan poikkeukseen liittyvän ilmoituksen (jäljempänä vuoden 2015 ilmoitus), 3 § on vuoden 2015 osalta sama kuin vuoden 2014 ilmoituksen 3 §.
- 24 Vuoden 2015 ilmoituksen 5 §:n 1 ja 2 kohta ovat soveltuvin osin samat kuin vuoden 2014 ilmoituksen 5 §:n 1 ja 2 kohta.

Asian tausta ja oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

- 25 Maltan tasavallan annettua vuonna 2014 puitesäännöt ja vuoden 2014 ilmoituksen, jolla sallittiin seitsemän peippolajin pyydystämisen, komissio osoitti Maltan tasavallalle 17.10.2014 virallisen huomautuksen, jossa se ilmoitti, että tämän jäsenvaltion poikkeusjärjestelmä ei täyttänyt direktiivin 2009/147 9 artiklan mukaisia vaatimuksia. Komissio katsoi, että tämä jäsenvaltio ei ollut osoittanut, että ei ollut olemassa mitään muuta tyydyttävää ratkaisua, ja ettei se ollut noudattanut tämän direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyjä vaatimuksia asiallisesta hyötykäytöstä, pienistä määristä ja tiukasti valvotuista oloista.
- 26 Maltan tasavalta vastasi viralliseen huomautukseen 14.11.2014 päivätyllä kirjeellä väittäen, että sen poikkeusjärjestelmä täytti direktiivin 2009/147 9 artiklassa säädetyt vaatimukset.
- 27 Koska komissio ei ollut tyytyväinen Maltan tasavallan antamaan vastaukseen, se osoitti tälle perustellun lausunnon 28.5.2015.
- 28 Maltan tasavalta vastasi siihen 28.7.2015 päivätyllä kirjeellä vahvistaen 14.11.2014 päivätyssä kirjeessään ilmoittamansa kannan.
- 29 Tutkittuaan Maltan tasavallan antaman vastauksen ja lisätiedot ja todettuaan, että tämä jäsenvaltio ei ollut korjannut väitettyjä puutteita, komissio päätti nostaa nyt käsiteltävän kanteen.

Kanne

- 30 Komissio väittää, että Maltan tasavallan hyväksymä poikkeusjärjestelmä, jossa sallitaan seitsemän peippolajin pyydystäminen, on direktiivin 2009/147 5 artiklan a ja e alakohdan sekä 8 artiklan 1 kohdan, luettuina yhdessä tämän direktiivin liitteessä IV olevan a kohdan kanssa, vastainen ja että se ei täytä mainitun direktiivin 9 artiklan 1 kohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamista koskevia edellytyksiä.
- 31 Komissio toteaa näistä edellytyksistä ensinnäkin, että Maltan tasavalta ei ole pystynyt osoittamaan muun tyydyttävän ratkaisun puuttumista, kuten tässä säännöksessä edellytetään. Toiseksi tämä jäsenvaltio ei ole esittänyt perusteita muun tyydyttävän ratkaisun puuttumiselle voidakseen oikeuttaa poikkeusjärjestelmänsä. Kolmanneksi Maltan tasavalta ei ole komission mukaan osoittanut, että sallittu toiminta on direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua ”asiallista hyötykäyttöä”. Neljänneksi Maltan tasavalta ei ole näyttänyt toteen, että direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaista vaatimusta siitä, että poikkeus koskee vain pieniä määriä lintuja, on noudatettu. Lopuksi vastaajana oleva jäsenvaltio ei ole osoittanut, että salliminen on tehty ”tiukasti valvotuissa oloissa” niin kuin direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa edellytetään.

Väite Maltan poikkeusjärjestelmään liittyvien perustelujen puutteellisuudesta, joka koskee direktiivin 2009/147 9 artiklassa tarkoitettua tyydyttävän ratkaisun puuttumista, sekä väite muun tyydyttävän ratkaisun puuttumisen näyttämättä jättämisestä saman artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla

Asianosaisten lausumat

- 32 Yhtäältä komissio väittää, että Maltan poikkeusjärjestelmä on liian yleisluonteinen ja että siinä ei perustella selkeästi ja riittävästi muun tyydyttävän ratkaisun puuttumista.
- 33 Puitesääntöjen 4 §:ssä säädetään vain, että ”avatessaan peippolajeihin kuuluvien yksilöiden elävänä pyydystämiseen varatun syyskauden ministeri varmistaa, ettei direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua muuta tyydyttävää ratkaisua ole”. Puitesäännöissä ei viitata lainkaan vankeudessa kasvattamiseen eikä siinä erityisesti velvoiteta ministeriä arvioimaan sitä, onko vankeudessa kasvattaminen muu tyydyttävä ratkaisu, ennen kuin hän hyväksyy peippojen pyydystämisen tietyksi kaudeksi.
- 34 Lisäksi vuosien 2014 ja 2015 ilmoitukset, joilla sallitaan peippojen pyydystäminen syyskaudella 2014 ja 2015, eivät ole puitesääntöjen 4 §:ssä säädetyn epätarkan edellytyksen mukaisia, koska ne eivät sisällä mitään päätöstä muun tyydyttävän ratkaisun puuttumisesta eivätkä edes perusteluja, joiden nojalla ministeri on katsonut, että vankeudessa kasvattaminen on tyydyttävä vaihtoehto, kun se on hyväksynyt nämä kaksi pyydystämiskautta.
- 35 Lopuksi ornitologisen komitean neuvottelut ja suositukset eivät komission mukaan täytä selkeiden ja riittävien perustelujen vaatimusta. Yhtäältä ornitologisen komitean kokouspöytäkirjoista, joihin Maltan tasavalta viittaa, ei käy ilmi mitään vaihtoehtoisten ratkaisujen perusteellista arviointia, ja toisaalta vuoden 2014 ja 2015 ilmoitukset itsessään eivät sisällä myöskään muiden tyydyttävien ratkaisujen puuttumista koskevaa arviointia tai johtopäätöstä.
- 36 Toisaalta komissio toteaa, että puitesääntöjen 3 §:n mukaan erityinen ongelma tai erityistilanne, jonka Maltan viranomaiset haluavat ratkaista, on sellaisen peippojen pyydystämisen salliminen, jonka yksinomaisena tarkoituksena on niiden pitäminen vankeudessa, muun muassa messuilla ja näyttelyissä käyttöä ja kasvattamista varten, ja/tai käyttö elävinä houkutuslintuina.

- 37 Luonnonvaraisten peippojen pyydystäminen, joka on direktiivin 2009/147 5 ja 8 artiklan vastaista, ei kuitenkaan ole välttämätöntä sitä varten, että saatavilla on peippoja vankeudessa pidettäväksi, koska vankeudessa kasvattaminen on tältä kannalta tyydyttävä ratkaisu.
- 38 Maltan tasavalta ei myöskään ole osoittanut, ettei vankeudessa kasvattaminen ole tyydyttävä vaihtoehto pyydystämiseksi. Useat tämän jäsenvaltion mainitsemat raportit ja tutkimukset nimittäin vahvistavat, että vankeudessa kasvattaminen on teknisesti ja tieteellisesti toteutettavissa kyseisten seitsemän lajin osalta. Näin ollen se, että tämä vaihtoehto pakottaa maltalaiset asianharrastajat muuttamaan käyttäytymistään eli pyydystämiensä luonnonvaraisten lintujen vankeudessa pitämisen sijasta pitämään vankeudessa lintuja, jotka on kasvatettu vankeudessa, ei estä katsomasta tätä ratkaisua tyydyttäväksi.
- 39 Maltan tasavalta väittää, että sen poikkeusjärjestelmän tarkoituksena ei ole yksinomaan peippojen hankkiminen niiden vankeudessa pitämistä varten vaan myös sen mahdollistaminen, että henkilöt, jotka harjoittavat yksilöiden elävänä pyydystämistä, voivat harjoittaa pyydystystä ja hallussa pitämistä kansallisen tradition mukaisesti, ja tästä komissio korostaa, että mikäli tämä väite hyväksyttäisiin, direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdassa säädetty muun tyydyttävän ratkaisun vaatimus menettäisi merkityksensä. Niinpä laajentamalla tästä säännöksestä tehtävää poikkeusta koskevan säännöksen soveltamisalaa kohtuuttomasti vaarannettaisiin tällä direktiivillä käyttöön otettu suojelujärjestelmä. Tämän seurauksena ei olisi mitään muuta tyydyttävää ratkaisua, koska mikään ratkaisu ei olisi luonnonvaraisten lintujen pyydystämisen veroinen.
- 40 Maltan tasavalta väittää yhtäältä, että vuosia 2014 ja 2015 koskevat päätökset peippojen elävänä pyydystämistä koskevan poikkeuksen hyväksymisestä on tehty vasta sen jälkeen, kun ornitologinen komitea oli järjestänyt useita tilaisuuksia näistä syistä, olosuhteista ja vaatimuksista keskustelemiseksi ja käyttänyt perusteina sille esitettyjä teknisiä, oikeudellisia ja tieteellisiä yksityiskohtaisia raportteja. Ornitologinen komitea on tukeutunut näihin seikkoihin ja suositellut molemmissa tapauksissa poikkeuksen soveltamista varmistuttuaan ensin siitä, että kaikki direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan edellytykset ovat täyttyneet.
- 41 Toisin kuin komissio väittää, ei ole ollut välttämätöntä, että vuosien 2014 ja 2015 ilmoitukset sisältävät päätöksen muun tyydyttävän ratkaisun puuttumisesta, koska yksityiskohtaiset arvioinnit, jotka ornitologinen komitea on tehnyt luonnonvaraisten lintujen suojelua koskevien sääntöjen 9 ja 10 §:n vaatimusten mukaisesti ja joissa on päädytty siihen, että muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole, on toteutettu ennen ministerin päätöstä mainittujen ilmoitusten julkaisemisesta.
- 42 Komission esittämästä arvostelusta, joka koskee ornitologisen komitean esittämien suositusten epätarkoituksenmukaisuutta, Maltan tasavalta toteaa, että ornitologisen komitean kokouspöytäkirja osoittaa vain yhteenvedon kyseessä olevan poikkeuksen kaikkia näkökohtia koskeneesta keskustelusta mukaan lukien poikkeusta koskeneet syyt sekä mahdollisten ratkaisujen arvioinnin. Varsinainen perusteellinen arviointi ja perusteet on esitetty laajamittaisesti teknisessä muistiossa, joka koskee seitsemän peippolajin yksilöiden elävänä pyydystämistä koskevaa aiottua poikkeusta ja jonka on laatinut huhtikuussa 2014 ympäristöstä, kestävästä kehityksestä ja ilmastonmuutoskysymyksistä vastaavan ministerin alaisuudessa toimiva Wild Bird Regulation Unit (luonnonvaraisten lintujen sääntelystä vastaava yksikkö) (jäljempänä WBRU:n tekninen muistio). Maltan tasavallan hyväksymä poikkeusjärjestelmä muodostaa kokonaisuutena täydellisen ja kestävän mekanismin, jossa noudatetaan direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyjä vaatimuksia.
- 43 Toisaalta Maltan tasavalta väittää, että komissio on käsittänyt väärin puitesääntöjen tavoitteen. Se, että seitsemää peippolajia pyydystetään niiden pitämiseksi vankeudessa virkistystarkoituksessa, ei estä sitä, että pyydystämistoiminta voi olla jo itsessään tavoite. Pyydystäminen ja sitä seuraava vankeudessa pitäminen ovat erottamaton osa perinnettä, jota Maltan viranomaiset haluavat suojella direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan tiukkojen ehtojen puitteissa. Vankeudessa kasvattamista koskeva ohjelma on vain osittainen ratkaisu ja koskee yhtä näistä toiminnoista eli sitä, että harrastajat, joille näiden lajien pyydystäminen ei välttämättä ole tärkeää, pitävät niitä vankeudessa.

- 44 Ennen kuin Maltan tasavalta on tehnyt päätöksen kyseessä olevan poikkeuksen soveltamisesta peippojen elävänä pyydystämiseen, se on arvioinut huolellisesti kaikki mahdolliset vaihtoehtoiset ratkaisut, jotka on pantu täytäntöön vuosina 2004–2014. Maltan viranomaiset ovat todenneet tämän arvioinnin päätteeksi, että kun otetaan huomioon Maltan saarien sosiokulttuurinen ainutlaatuisuus ja luonnonmaantieteellinen rakenne sekä muiden mahdollisten korvaavien toimintojen – joihin kuuluvat muun muassa rengastus- ja vapauttamisohjelma ja muiden elävien yksilöiden kuin peippojen pyydystämismahdollisuus – toteuttamisessa hankittu käytännön kokemus, mikään arvioiduista tilanteista, lukuun ottamatta rajoitettua ja tarkasti valvottua peippoja koskevaa poikkeusta, ei mahdollista tyydyttävää vaihtoehtoa seitsemän peippolajin yksilöiden elävänä pyydystämisen vanhalle, perinteiselle ja virkistystarkoituksessa tapahtuvalle toiminnalle.
- 45 Maltan tasavalta väittää, että mikäli – kuten komissio väittää – sellaisten suojeltujen lintujen ”itsetarkoituksellinen” pyydystäminen, joita ei ole mainittu direktiivin 2009/147 liitteessä II ja joihin kyseessä olevat peipot kuuluvat, ei voi olla tämän direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua asiallista hyötykäyttöä, ei minkäänlaista poikkeusta, jonka tarkoituksena on suojella perinteistä virkistystoimintaa, voitaisi hyväksyä unionin jäsenvaltioissa tämän säännöksen perusteella. Näin suppea tulkinta on Maltan tasavallan mukaan virheellinen sekä oikeudelliselta kannalta että tosiseikkojen kannalta. Se ei myöskään saa minkäänlaista tukea direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdan c alakohtaa koskevasta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä.
- 46 Maltan tasavallan mukaan on niin, että vaikka perinteisten toimintojen tukeminen ei toki ole mainitun direktiivin pääasiallinen tavoite, direktiivissä ei kuitenkaan suljeta pois sitä mahdollisuutta, että tietyt perinteiset metsästys- tai pyydystoiminnot voidaan säilyttää siten, että direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisia tiukkoja vaatimuksia noudatetaan. Lisäksi komissio on itsekin myöntänyt, että poikkeus, joka perustuu perinteeseen ja jolla sallitaan tiettyjen lintulajien pyydystäminen ja pitäminen vankeudessa, ei välttämättä ole ristiriidassa direktiivin 2009/147 säännösten kanssa.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 47 On huomautettava, että unionin tuomioistuimen mukaan on niin, että jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat käyttää direktiivin 2009/147 9 artiklassa säädettyjä poikkeuksia vain unionin oikeuden kanssa yhdenmukaisella tavalla, kansallisen lainsäädännön on oltava laadittu niin, että siinä mainitut poikkeussäännökset pannaan täytäntöön oikeusvarmuuden periaatteen vaatimusten mukaisesti. Näin ollen tällä alalla sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä on mainittava poikkeuskriteerit selvästi ja täsmällisesti ja veloitettava niiden soveltamisesta vastaavat viranomaiset ottamaan ne huomioon. Poikkeusjärjestelmässä, jota on tulkittava suppeasti ja jonka yhteydessä vaadittujen edellytysten täyttymistä koskevan todistustaakan on oltava päätöksen tekevällä viranomaisella kunkin poikkeuksen osalta, jäsenvaltioiden on taattava, että kaikki suojeltuihin lajeihin kohdistuvat puuttumiset sallitaan vain täsmällisesti ja asianmukaisesti perustelluilla päätöksillä, joissa viitataan tämän direktiivin 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyihin perusteisiin, edellytyksiin ja vaatimuksiin (ks. vastaavasti tuomio 8.6.2006, WWF Italia ym., C-60/05, EU:C:2006:378, 33 ja 34 kohta).
- 48 Maltan säännöstöstä on todettava, että toisin kuin komissio katsoo, luonnonvaraisten lintujen suojeluun sovellettavassa kansallisessa säännöstössä esitetään poikkeusta koskevat edellytykset selkeästi ja täsmällisesti, ja siinä veloitetaan sen soveltamisesta vastaavat viranomaiset ottamaan ne huomioon. Kuten nimittäin tämän tuomion 10 ja 16 kohdassa on todettu, luonnonvaraisten lintujen suojelua koskevien sääntöjen 9 §:llä saatetaan lähinnä direktiivin 2009/147 9 artikla osaksi kansallista oikeusjärjestystä, kun taas puitesääntöjen 4 §:ssä veloitetaan ministeri varmistamaan peippolajeihin kuuluvien yksilöiden elävänä pyydystämiseen varatun syyskauden avatessaan, ettei direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua muuta tyydyttävää ratkaisua ole. Tätä toteamusta ei voida kyseenalaistaa seikalla, johon komissio on vedonnut ja jonka mukaan puitesäännöissä ei viitata

laisinkaan vankeudessa kasvattamiseen eikä erityisesti velvoiteta ministeriä arvioimaan sitä, onko vankeudessa kasvattaminen muu tyydyttävä ratkaisu, ennen kuin hän hyväksyy peippojen pyydystämisen tietyksi kaudeksi.

- 49 Sitä vastoin on todettava, että vuoden 2014 ja 2015 ilmoitukset, joilla sallitaan peippojen pyydystäminen syyskaudella 2014 ja 2015, eivät ole direktiivin 2009/147 9 artiklan mukaisia.
- 50 Nämä ilmoitukset eivät nimittäin sisällä mitään mainintaa muun tyydyttävän ratkaisun puuttumisesta. Lisäksi on todettava, että näissä ilmoituksissa ei missään tapauksessa viitata teknisiin, oikeudellisiin tai tieteellisiin raportteihin, jotka oli Maltan tasavallan mukaan esitetty ornitologiselle komitealle, eikä myöskään suosituksiin, jotka pohjautuvat näihin tietoihin ja jotka ornitologinen komitea on tämän jäsenvaltion mukaan osoittanut ministerille ja joissa kehoitettiin kyseessä olevan poikkeuksen täytäntöönpanoon, koska kaikki direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaiset vaatimukset, mukaan lukien muun tyydyttävän ratkaisun puuttuminen, täytyivät.
- 51 Tästä seuraa, että mainitut ilmoitukset eivät ole päätöksiä, jotka sisältäisivät direktiivin 2009/147 9 artiklassa säädettyä muun tyydyttävän ratkaisun puuttumisen edellytystä koskevat riittävät ja asianmukaiset perustelut.
- 52 Näin ollen väite, jonka mukaan Maltan poikkeusjärjestelmässä ei ole perusteltu muun tyydyttävän ratkaisun puuttumista, on perusteltu, ja se on siis hyväksyttävä.
- 53 Edellä esitetyn toteamuksen perusteella ei nyt käsiteltävässä asiassa ole tarpeen käsitellä väitettä siitä, että direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun muun tyydyttävän ratkaisun puuttumista ei ole näytetty toteen.

Väite direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vaatimuksen, jonka mukaan tässä säännöksessä säädetty poikkeus voi koskea vain pieniä määriä, noudattamatta jättämisestä

Asianosaisten lausumat

- 54 Komissio katsoo, että WBRU:n teknisessä muistiossaan käyttämää pienten määrien laskentaa, johon Maltan poikkeusjärjestelmän mukaiset pyydystämisrajoitukset perustuvat, ei ole tuettu vankalla tieteellisellä näytöllä.
- 55 WBRU ei ensinnäkään ole yksilöinyt merkityksellisiä lähdekantoja luotettavan valvontajärjestelmän avulla. Maltan tasavalta on komission mukaan tukeutunut yhteen ainoaan tutkimukseen eli vuonna 2007 tehtyyn Raine-tutkimukseen, joka perustuu erittäin rajoitettuun lintuotokseen. Nokkavarpuudesta on todettava, että Maltalla ei ole tehty yhtäkään tätä lajia koskevaa renkaiden tarkastusta, vaan WBRU on tukeutunut Italiassa tehtyihin renkaiden tarkastuksiin. WBRU ei kuitenkaan ole selittänyt, millä tavoin se on katsonut tämän kannan olevan asianmukainen vaihtoehto.
- 56 Toiseksi Maltan tasavalta näyttää komission mukaan sisällyttävän ”viitekantaan” erittäin suuria lisääntyviä kantoja tukeutuen vähäiseen määrään Maltalla tehtäviä renkaiden tarkastuksia, vaikka suurin osa näistä lisääntyvistä kannoista ei muuta Maltaan kautta. Niinpä Maltaan tasavalta sisällyttää viitekantoihinsa Puolassa esiintyvän peippojen suuren lisääntyvän kannan. Merkittävät ornitologit ovat kuitenkin korostaneet sitä, että Puolassa lisääntyvät peipot kulkevat muuttaessaan Alankomaiden itäosien, Saksan ja Sveitsin kautta talvehtiakseen pääasiallisesti Lounais-Ranskassa ja Pyreneiden niemimaalla. Vaikka näyttää siltä, että tietyt linnut kulkevat muuttaessaan Maltaan kautta, ei ole tieteellisesti perusteltua sisällyttää Puolan lisääntyvää kantaa, johon kuuluu viidestä kymmeneen miljoonaa lintua, kokonaisuudessaan viitekantaan pienten määrien laskemista varten.

- 57 Kolmanneksi Maltan tasavallan suorittama lähdekantojen valinta ei ole ilmoitetun menetelmän mukainen. Tämä jäsenvaltio väittää virheellisesti ottaneensa huomioon ainoastaan sellaiset lähdekannat, jotka ovat peräisin maista, joissa kannat ovat vakaita tai kasvavia. European Bird Census Councilin viimeaikaiset luvut osoittavat kuitenkin kyseisten lajien kantojen laskun tapauksesta riippuen Saksassa, Italiassa, Itävallassa, Puolassa, Sloveniassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.
- 58 Lopuksi on todettava kuolleisuudesta, että WBRU:n teknisessä muistiossa ei selitetä riittävällä tavalla sitä, millä tavalla kuolleisuutta koskevat arviot on tehty. WBRU:n esittämät luvut eivät komission mukaan vastaa käytetyissä tutkimuksissa ilmoitettuja lukuja, tai mikään tieteellinen lähde ei tue niitä.
- 59 Maltaan tasavalta väittää, että Raine-tutkimus, joka on tehty BirdLife Maltan johdolla ja lukuun vuonna 2007, on vielä nykyään uusin käytettävissä oleva tutkimus. Komission kanta, jonka mukaan Raine-tutkimus ei täytä lintujen valvonnalta edellytettävää tarkkuutta ja luotettavuutta, on yllättävä, koska tämä toimielin tukeutuu itsekin tähän samaan tutkimukseen tukeakseen useita tosiseikkoja koskevia perusteluja.
- 60 Komission esittämä arvostelu, joka koskee Maltaan tasavallan arviointia seitsemän peippolajin suojelun tasosta, perustuu aikaisempiin ilmoituksiin, jotka on esitetty perustellussa lausunnossa, joka sisältää paljon tosiseikkoja koskevia virheellisiä väitteitä. Maltaan viranomaiset ovat toteuttaneet huhtikuussa 2015 päivitetyn arvioinnin lajien suojelun tasosta ottaen huomioon kaikki uudet tieteelliset päivitykset, ja tämä arviointi osoittaa komission väitteet virheellisiksi.
- 61 Maltaan tasavalta väittää kyseessä olevien seitsemän lajin kuolleisuudesta, että WBRU on tulkinut kuolleisuutta oikein teknisessä huomautuksessaan, koska WBRU on tukeutunut keskeisiin tieteellisiin lähteisiin. Mikäli tieteellisissä lähteissä on mainittu saman lajin osalta erilaisia kuolleisuuslukuja, Maltaan viranomaiset ovat käyttäneet alhaisinta lukua komission lintudirektiivin mukaisesti harjoitettavaa metsästystä koskevan ohjeasiakirjan mukaisesti.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 62 On huomautettava, että kun jäsenvaltion viranomaiset käyttävät niillä poikkeusten myöntämiseksi olevaa toimivaltaansa direktiivin 2009/147 9 artiklan mukaisesti, niiden on otettava huomioon lukuisia arviointitekijöitä, jotka koskevat maantieteeseen, ilmastoon, ympäristöön ja biologiaan liittyviä seikkoja sekä erityisesti tilannetta lajien luonnollisen vuotuisen lisääntymisen ja kuolleisuuden osalta (ks. vastaavasti tuomio 8.6.2006, WWF Italia ym., C-60/05, EU:C:2006:378, 25 kohta).
- 63 Näistä arviointiperusteista on todettava, että tämänhetkisen tieteellisen tiedon valossa direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuna ”pienenä määränä” on pidettävä kaikkia pyyntimääriä, jotka ovat alle 1 prosentti asianomaisen kannan vuotuisesta kokonaiskuolleisuudesta (keskiarvo) sellaisten lajien osalta, joita ei saada metsästää, ja noin 1 prosentti sellaisten lajien osalta, joita saadaan metsästää, ja tällöin ”asianomaisella kannalla” tarkoitetaan muuttolintujen lajien osalta niiden alueiden kantaa, joilla on suurimmat määrät lintuja, jotka kulkevat sen alueen kautta, jolla sovelletaan kyseistä poikkeusta sen soveltamisaikana (ks. vastaavasti tuomio 11.11.2010, komissio v. Italia, C-164/09, ei julkaistu, EU:C:2010:672, 35 kohta).
- 64 Tästä unionin tuomioistuin on korostanut, että määriä koskevat tekijät perustuvat direktiivin 16 artiklan mukaisesti direktiivin 2009/147 mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen perustetun ja jäsenvaltioiden edustajista muodostuvaan ORNIS-komitean työhön (ks. vastaavasti tuomio 8.6.2006, WWF Italia ym., C-60/05, EU:C:2006:378, 26 kohta).
- 65 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan on niin, että vaikka onkin totta, että edellä mainitut prosenttiosuudet eivät ole oikeudellisesti sitovia, ne voivat kuitenkin antaa ORNIS-komitean työn tieteellisen auktoriteetin takia ja vastakkaisten tieteellisten todisteiden puuttuessa viitteen sen

arvioimiseksi, onko direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla myönnetty poikkeus tämän säännöksen mukainen (ks. vastaavasti tuomio 8.6.2006, WWF Italia ym., C-60/05, EU:C:2006:378, 27 kohta).

- 66 Pienien määrien edellytystä ei voida täyttää, jos poikkeuksellisesti sallittu lintujen pyydystäminen ei takaa kyseessä olevien lajien kantojen säilymistä tyydyttävällä tasolla (ks. vastaavasti tuomio 16.10.2003, Ligue pour la protection des oiseaux ym., C-182/02, EU:C:2003:558, 17 kohta).
- 67 Tästä on todettava, että tiklin ja peipon osalta asianomaista kantaa, jota kutsutaan myös viitekannaksi, ei voida määritellä ainoan saatavilla olevan nyt käsiteltävää asiaa koskevan tutkimuksen eli vuoden 2007 Raine-tutkimuksen perusteella; tämän tutkimuksen mukaan näitä kahta lajia koskeva takaisinsaatu renkaiden otos on liian pieni antaakseen viitteitä alueista, joilla on suurimmat määrät sellaisia lintuja, jotka oleskelevat alueella, jolla sovelletaan kyseistä poikkeusta. Näissä olosuhteissa, ja koska muuta merkittävää näyttöä ei ole esitetty, on todettava, että Maltan tasavalta ei ole osoittanut, että pyydystysrajoitukset, joiksi on vahvistettu 800 tikliyksilöä ja 5 000 peippoyksilöä, vastaavat direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja pieniä määriä.
- 68 Sama pätee nokkavarpuseen, jonka osalta on todettava, että Maltalla ei yhtäältä ole suoritettu yhtäkään renkaan tarkastusta ja että toisaalta Maltran viranomaiset ovat käyttäneet perusteena Italiassa suoritettuja renkaiden tarkastuksia esittämättä mitään tieteellistä näyttöä sen näkemyksen tueksi, että tällainen otos saattoi olla asianmukainen vaihtoehto.
- 69 Neljästä muusta kyseessä olevassa poikkeuksessa tarkoitettua peippolajista on todettava, että vaikka näitä kantoja, sellaisena kuin ne on yksilöity vuoden 2007 Raine-tutkimuksessa, koskevat Maltran poikkeustoimenpiteillä sallitut pyydystysrajoitukset ovat melko selvästi alle enimmäisrajan, joka on 1 prosentti kyseessä olevien kantojen vuotuisesta kuolleisuudesta, rengastettujen ja sen jälkeen vapautettujen lintujen hyvin pieni otos, joka on 112 yksilöä ja johon tämä tutkimus perustuu, antaa aiheen epäillä näiden kantojen tunnistamisen tarkkuutta varsinkin, kun mainittua tutkimusta verrataan Maltalla syyskautena 2014 pyydystetyiksi ilmoitettujen lintujen suureen määrään eli 7 222 peippoon. Näin ollen hempon, viherpeipon, vihervarpusen ja keltahempon kohdalla ei voi olla tieteellistä varmuutta siitä, ovatko tutkimuksessa käytetyt alueet sellaisia alueita, joilta on peräisin pääasiallinen määrä kannoista, jotka oleskelevat alueella, jolla sovelletaan kyseistä poikkeusta sen soveltamisaikana.
- 70 Lisäksi asiakirja-aineistosta käy ilmi, että kyseessä olevien seitsemän peippolajin muuttovirtaa Maltran saarille kyseessä olevan poikkeuksen soveltamisaikana koskeva tutkimus on tehty vasta sen jälkeen, kun Maltran tasavalta on hyväksynyt poikkeusjärjestelmän heinäkuussa 2014.
- 71 Vuoden 2007 Raine-tutkimuksesta itsessään käy lisäksi ilmi, että pyydystäminen on Maltalla niin intensiivistä, että tavallisesti vain kourallinen kunkin yleisen peippolajin yksilöjä lisääntyvät saarella, vaikka ne lisääntyvät suurena määränä muilla Välimeren alueilla. Tämän tutkimuksen mukaan Maltalla lisääntyvät kannat ja erityisesti keltahempon, viherpeipon ja hempon kannat käsittävät korkeintaan yhdestä viiteen lintuparia.
- 72 Lopuksi on todettava, että vaikka Maltran tasavalta on väittänyt ottaneensa huomioon ainoastaan sellaiset viitekannat, jotka ovat peräisin maista, joissa kannat ovat vakaita tai kasvavia, tämän jäsenvaltion tekemä kantojen valinta ei aina ole ollut ilmoitetun menetelmän mukainen.
- 73 Tähän liittyen on todettava hemposta, että kuten toukokuussa 2015 laadituista WBRU:n teknisistä huomautuksista, jotka koskevat kyseessä olevien seitsemän peippolajin suojelua ja jotka Maltran tasavalta on lisännyt nyt käsiteltävän asian asiakirja-aineistoon, käy ilmi, Maltran viranomaiset ovat ottaneet pyydystämiseen varatun vuoden 2015 syyskauden osalta huomioon myös ne viitekannat, jotka ovat vähentyneet tai joiden suojelun taso ei ole ollut tiedossa. Sama koskee viherpeippoa, keltahemppoa ja vihervarpusta.

- 74 Edellä esitetystä toteamuksesta seuraa, että Maltan tasavalta ei ole esittänyt riittävää näyttöä siitä, että sen hyväksymä kyseisten seitsemän peippolajin pyydystämistä koskeva poikkeusjärjestelmä mahdollistaa sen, että näiden lajien kantojen säilyttäminen voidaan taata tyydyttävällä tasolla.
- 75 Niinpä tämän tuomion 66 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö huomioon ottaen on todettava, että pieniä määriä koskeva edellytys ei täyty nyt käsiteltävässä asiassa.
- 76 Näin ollen on hyväksyttävä väite siitä, että direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyä vaatimusta, jonka mukaan tässä säännöksessä säädetty poikkeus voi koskea vain pieniä määriä, ei ole noudatettu.

Väite siitä, että ei ole osoitettu, että sallittu poikkeus merkitsee direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua ”asiallista hyötykäyttöä”

Asianosaisten lausumat

- 77 Komissio väittää aluksi, että sellaisten lajien, joita ei ole mainittu direktiivin 2009/147 liitteessä II, yksilöiden pyydystämisen itsetarkoituksena ei voi olla tämän direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua asiallista hyötykäyttöä.
- 78 Koska Maltan tasavalta ei myöskään ole osoittanut voivansa taata kyseessä olevien seitsemän peippolajin säilymistä tyydyttävällä tasolla, näiden lintujen pyydystämistä ei missään tapauksessa voida pitää asiallisena.
- 79 Lopuksi komissio väittää, että Maltan poikkeusjärjestelmä on kohtuuton, kun otetaan huomioon erityisesti verkoilla (clap-nets) tapahtuva pyydystämisen. Koska tällaisia verkkoja on direktiivin 2009/147 8 artiklan 1 kohdan nojalla, luettuna yhdessä tämän direktiivin liitteessä IV olevan a kohdan kanssa, pidettävä valikoimattomana menetelmänä, niiden käytön sallivaa poikkeusta ei voida katsoa kohtuulliseksi.
- 80 Maltan tasavallan mukaan sekä pyydystämisen että vankeudessa pitäminen ovat direktiivin 2009/147 9 artiklassa tarkoitettua asiallista hyötykäyttöä.
- 81 Se väittää lisäksi, että verkkojen (clap-nets) avulla tapahtuva pyydystämisen, jonka se on hyväksynyt peippoyksilöiden elävänä pyydystämistä koskevalla poikkeusjärjestelmällä, mahdollistaa valikoivan pyydystämisen, koska näitä verkkoja käyttävät käsin henkilöt, jotka ovat saaneet yksilöiden elävänä pyydystämistä koskevan koulutuksen ja joilla on siihen lupa.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 82 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy ilmi, että jos edellytystä, jonka mukaan suojeltujen lajien pyydystämisen on koskettava vain pieniä määriä tiettyjä lintuja, ei täytetä, lintujen hyötykäyttöä pyydystämällä niitä virkistystarkoituksessa ei missään tapauksessa voida pitää asiallisena direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla (ks. vastaavasti tuomio 16.10.2003, Ligue pour la protection des oiseaux ym., C-182/02, EU:C:2003:558, 17 kohta ja tuomio 8.6.2006, WWF Italia ym., C-60/05, EU:C:2006:378, 32 kohta).
- 83 Kuten tämän tuomion 75 kohdassa on todettu, pieniä määriä koskeva edellytys ei täyty nyt käsiteltävässä asiassa. Kun otetaan huomioon tämän tuomion 82 kohdassa esitetty oikeuskäytäntö, kyseessä olevien lintujen hyötykäyttöä pyydystämällä niitä virkistystarkoituksessa ei voida missään tapauksessa pitää asiallisena.

- 84 Lisäksi on todettava siitä komission väitteestä, että nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä oleva verkoilla tapahtuva pyydystäminen ei ole valikoivaa, että Maltan viranomaiset ovat myöntäneet WBRU:n teknisessä muistiossa, että tällaiset verkot eivät ole valikoivia, koska viranomaiset ovat myöntäneet ”sivusaaliit”, joita saadaan siitä huolimatta, että pyydystäjä laukaisee verkot käsin. Tämän pyydystämismenetelmän valikoimaton luonne on myös vahvistettu BirdLife Maltan heinäkuussa 2015 tehdyssä tutkimuksessa.
- 85 Näin ollen direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty edellytys, jonka mukaan peippoyksilöiden elävänä pyydystäminen voidaan hyväksyä vain, mikäli se on valikoivaa, ei täyty nyt käsiteltävässä asiassa. Täten edellytykset tämän direktiivin 8 artiklan 1 kohdasta poikkeamiselle eivät myöskään täyty.
- 86 Näin ollen väite siitä, että ei ole osoitettu, että sallittu poikkeus merkitsee direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua ”asiallista hyötykäyttöä”, samoin kuin väite siitä, että kyseessä oleva pyydystämismenetelmä ei ole valikoiva ja rikkoo tätä säännöstä ja tämän direktiivin 8 artiklan 1 kohtaa, on hyväksyttävä.

Väite siitä, että ei ole osoitettu, että poikkeus on sallittu tiukasti valvotuissa oloissa direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla

Asianosaisten lausumat

- 87 Komissio väittää, että Maltan tasavalta ei ole näyttänyt toteen, että sen poikkeusjärjestelmän mukaisia vaatimuksia sovelletaan tiukasti. Maltan tasavallan esittämässä vuoden 2014 pyydystyskautta koskevassa raportissa vahvistetaan komission mukaan itse asiassa se, että järjestelmän kahdessa soveltamismenetelmässä, joita ovat vapaaehtoinen tekstiviestillä tehtävä ilmoitus ja poliisin paikan päällä satunnaisesti tekemät tarkastukset, on systeemisii puutteita, eikä niiden avulla voi toteuttaa poikkeusta koskevien edellytysten tehokasta valvontaa.
- 88 Yhtäältä tekstiviestitse ilmoittamista koskeva järjestelmä perustuu luvanhaltijoiden itse tekemiin ilmoituksiin, ja siihen liittyy siten suuri väärinkäytöksen riski. Vuoden 2014 aikana tekstiviestijärjestelmän välityksellä ilmoitettu pyydystettyjen lintujen erittäin epäilyttävä määrä kuvaa hyvin tätä riskiä. Toisaalta Maltan tasavalta ei ole komission mukaan osoittanut, että järjestelmän soveltamismenetelmän toinen osa eli paikan päällä tehtävät tarkastukset takaa tarpeeksi tiukan valvonnan.
- 89 Tämän valvonnan puutteellisuus käy ilmi myös useista kansalaisjärjestöjen laatimista vuoden 2014 pyydystyskautta koskevista raporteista. Näissä raporteissa tuodaan esiin poikkeusta koskevien edellytysten yleinen noudattamatta jättäminen laittomien houkutuspillien käyttämisestä tai ”kertakäyttörengaiden” väärinkäytöstä aina poikkeuksen soveltamisalaan kuulumattomien lajien pyydystämiseen ja sallittuja ajanjaksoja ja paikkoja koskevien rajoitusten noudattamatta jättäminen erityisesti Natura 2000 -alueella tapahtuvalla laajamittaisella pyydystämisellä.
- 90 Maltan tasavalta vastaa, että se on ottanut käyttöön niin tiukan täytäntöönpano- ja valvontajärjestelmän, että sellaista ei ole ennen unionissa ollut. Järjestelmän, jossa saaliit on ilmoitettava puhelimitse reaaliajassa, käyttäminen on mahdollistanut sen, että kaikkien yksittäisen luvanhaltijoiden saaliit voidaan kerätä ja tarkastaa reaaliajassa samoin kuin se, että henkilökohtaisia pyydystysrajoituksia noudatetaan, ja että kansallisten kiintiöiden käyttöä voidaan valvoa. Kaikille luvanhaltijoille on asetettu velvollisuus kiinnittää jokaiseen pyydystettyyn lintuun välittömästi pyydystämisen jälkeen erityisesti merkitty kertakäyttörengas. Renkaiden käyttöä valvotaan tarkasti alueilla suoritettavien satunnaisten tarkastusten yhteydessä. Käyttämättä jääneet renkaat on kauden päättyessä palautettava viranomaisille.

91 Lopuksi Maltan tasavalta toteaa, että Maltan viranomaiset ovat poikkeuksen soveltamisaikana tavallisesti käyttäneet päivittäin yli 50:tä ylimääräistä työntekijää oikeudellisten vaatimusten noudattamisen valvomiseksi. Kaikki rekisteröidyt pyydystyspaikat on tarkastettu jonakin ajankohtana poikkeuksen soveltamisaikana. Yksittäisistä luvanhaltijoista 23 prosenttia on ollut satunnaisen perusteellisen tarkastuksen kohteena.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

92 Erityisesti nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisesta lintujen pyydystämisestä on todettava, että se voidaan sallia direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan perusteella ainoastaan, mikäli se järjestetään siten, että se tapahtuu tiukasti valvotuissa oloissa (ks. vastaavasti tuomio 16.10.2003, Ligue pour la protection des oiseaux ym., C-182/02, EU:C:2003:558, 15 kohta).

93 Tästä on todettava, että on kiistatonta, että 30 luvanhaltijaa on ilmoittanut saavuttaneensa kymmenen peippolajin kausikohtaisen henkilökohtaisen pyydystysrajoituksensa kauden viimeisenä päivänä, ja samana päivänä kyseessä olevien seitsemän peippolajin muuttovirtaa koskevassa, tämän tuomion 70 kohdassa mainitussa tutkimuksessa on todettu kauden alhaisin peippojen muuttovirta. Näissä olosuhteissa tällaisten ilmoitusten paikkansapitävyys vaikuttaa epävarmalta.

94 Maltaan, jossa on erittäin suuri määrä luvanhaltijoita, joita on yli 4 000, ja rekisteröityjä pyydystämismenetelmiä, joita on yli 6 400, osalta se seikka, että vain 23 prosenttia pyydystäjistä on ollut yksittäisen tarkastuksen kohteena, on riittämätöntä.

95 Lisäksi BirdLife Maltaan heinäkuussa 2015 tekemästä tutkimuksesta käy ilmi, että sallittuihin pyydystysaikoihin ja -paikkoihin liittyvien rajoitusten noudattamatta jättäminen erityisesti harjoittamalla pyydystämistä Natura 2000 -alueella on ollut varsin tavanomaista pyydystämiseen varatun vuoden 2014 syyskauden aikana.

96 Tämän tutkimuksen mukaan 41 591 kertakäyttörengasta on toimitettu pyydystämiseen varatun vuoden 2014 syyskautta varten, vaikka tiedossa on ollut, että kaikkien peippolajien kokonaispyydystysrajoitukseksi on vahvistettu 26 850 yksilöä. Järjestelmässä säädettiin ja veloitettiin luvanhaltijat palauttamaan käyttämättä jääneet renkaat. Kauden päättyessä kuitenkin 38 602 rengasta oli luvanhaltijoiden hallussa, mikä on 11 752 rengasta enemmän kuin 26 850 linnun pyydystysrajoitus ja 31 380 rengasta enemmän kuin ne 7 222 peippoja, joiden pyydystämisestä on ilmoitettu mainitun kauden aikana.

97 Edellä esitetystä seuraa, että Maltaan tasavalta ei ole osoittanut, että kyseessä olevaa poikkeusta on sovellettu tiukasti valvotuissa oloissa direktiivin 2009/147 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla. Niinpä tätä näytön puuttumista koskeva väite on hyväksyttävä.

98 Näin ollen on todettava, että Maltaan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 2009/147 5 artiklan a ja e alakohdan ja 8 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä tämän direktiivin 9 artiklan 1 kohdan kanssa, säännösten mukaisia veloitteitaan, kun se on hyväksynyt poikkeusjärjestelmän, jossa sallitaan seitsemän luonnonvaraisen peippolajin (peippo *Fringilla coelebs*, hemppo *Carduelis cannabina*, tikli *Carduelis carduelis*, viherpeippo *Carduelis chloris*, nokkavarpuksen *Coccothraustes coccothraustes*, keltahemppo *Serinus serinus* ja vihervarpunen *Carduelis spinus*) yksilöiden elävänä pyydystäminen.

Oikeudenkäyntikulut

- ⁹⁹ Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Komissio on vaatinut Maltan tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska tämä on pääosin hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Maltan tasavalta ei ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30.11.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY 5 artiklan a ja e alakohdan ja 8 artiklan 1 kohdan, luettuina yhdessä tämän direktiivin 9 artiklan 1 kohdan kanssa, säännösten mukaisia velvoitteitaan, kun se on hyväksynyt poikkeusjärjestelmän, jossa sallitaan seitsemän luonnonvaraisen peippolajin (peippo *Fringilla coelebs*, hemppo *Carduelis cannabina*, tikli *Carduelis carduelis*, viherpeippo *Carduelis chloris*, nokkavarpunen *Coccothraustes coccothraustes*, keltahemppo *Serinus serinus* ja vihervarpunen *Carduelis spinus*) yksilöiden elävänä pyydystäminen.
- 2) Maltan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset